ఏమిటీ?....

కుమారి పి. సులోచనాభాస్కర్.

సాయంకాలం వీధి దీపాలు వెలిగాయి. అంతగా చీకటి పడకపోయినా ఆట్టే వెల్తురు లేదనే చెప్పాలి. భాస్కర్ ఆఫీసునుంచి తిన్నగా రెండు మైళ్ళ చిల్లరగానున్న పోలీస్ స్టేషన్‌కు వెళ్ళి రిపోర్టిచ్చి "యెంత వేగంగా గూటికి చేరుదామా" అన్న పక్షిలా తిరుగు ముఖం పట్టాడు. త్రోవలో చాలామంది స్నేహితులు యెదు రయ్యారు. కాని పలకరిద్దామనుకుంటూనే వారిని దాటి పోతున్నాడు. కాస్త ఆయాసం తీర్చుకోమని ఆప్యాయంతో అడ్డగించి ఆహ్వానించే వినాయకుణ్ణి కాదనలేకుండా భాస్కర్, గణేశ భవన్‌లో దూరి, బోడి చేతులతో యిచ్చిన కప్పు వేడినీళ్ళను, కాలకోటి కషాయం లాగు గొంతుకలో పోసుకున్నాడు. మిగిలిన మూడోవంతు బాటను కాళ్ళతో వెనక్కి తన్నుకుంటూ యిల్లు చేరు కున్నాడు. మైలున్నర దూరంలో పోసుకు వచ్చిన వేడి నీళ్ళు యిల్లు చేరుకునేసరికి ఖర్చయిపోయి యధాప్రకారం 'ఒరిజనాల్టీ' పైకి తన్నుకొచ్చింది. పిలవటానికి శక్తి చాలక 'టిక్ టక్' మని తలుపు తట్టాడు. లోపలి నుంచి "ఎవరది?" అన్న ప్రశ్న వచ్చింది. జవాబు మరొక 'టక్'. సులోచన చికాకుగా వచ్చి తలుపు తీసి అలసిపోయిన అవతారాన్ని చూసి సానుభూతైనా చూపకుండా "చూడ సొంపొస్తున్నారు" అంది హేళనగా.

"అవును" అంటూ విసురుగా నీరసంతో లోపలకు అడుగు పెట్టాడు భాస్కర్. ఎక్కడ తూలిపోతాడోనని, సులోచన భాస్కర్ నడుం చుట్టూ తన చేతిని పెనవేసి తిన్నగ్గా గదిలోకి తెచ్చి విడిచింది. సులోచన కాఫీ తేవ టానికి వంటింటివైపు వెళ్ళింది. భాస్కర్ ఉస్సు మను కుంటూ, నెక్టై వూడదీసి, లాల్చీని ఫేంటులోనుంచి పెరికి దండెముమీదకు విసిరివేశాడు. ఎదురుగా సులోచన కాఫీతో హాజరయింది. అంత అలసటలోనూ ఆనందం బలవంతంగా భాస్కర్ పెదవులమీదకు వొంగి వాలింది. భాస్కర్ వొక్కొక్క గుక్క చొప్పున కప్పులో ద్రావ కాన్ని (అమృత మంటారు కొందరు) కడుపులోకి తోడు తున్నాడు.

"ఏమండీ! అంత డీలా అయి రాకపోతే, అర్ధో, పావలావో పారేసి యే రిక్షాలోనో రాలేకపోయారూ? బొత్తిగా జ్ఞానసూన్యులయిపోతున్నారేం రాను రాను" అంది సులోచన.

"ఊఁ!" అని దీర్ఘంగా మూల్గేడు భాస్కర్.

"తనకు తోచదు సరికదా! యింకొకరికి తోచింది వినటం మాని యిదేమిటి?"

"ఏమన్నాను?" అని ప్రశ్నించి చూసేడు భాస్కర్.

"మతి మరుపు కూడానా? యిటువంటి వాళ్ళను చూసి ఏడవాలో నవ్వాలో తెలీకుండావుంది అసలు యింతకీ యీ సైకాలజీ పీపుల్‌ని చూస్తే...." అని వూరుకుంది సులోచన.

"నీ గోలేమిటి చెపుదూ?" అన్నాడు భాస్కర్.

"అవును గోలేలెండి, పోనీ పోలీస్ స్టేషన్‌కు రిపోర్టు యిచ్చి వచ్చారా?" అంది సులోచన దగ్గర కుర్చీలో కూలబడుతూ.

"అబ్బబ్బా! హాయిగా ఒక్కగడియ పార్కుకేనా పోతే బాగుండేది. పెద్దలు చెరబోతున్నట్టు పరుగెత్తుకు వచ్చినందుకు జరిగింది" అంటూ తలగడాకు జేరబడ్డాడు భాస్కర్.

"అంత చికాకు, డీలా అవకూడదనే నా సారాంశం. పువ్వులు తెస్తానన్నారు మర్చిపోయారు. పోన్లెండి కొంత న్యూసెన్సు తగ్గిపోయింది" అని పూర్తి చెయ్యకుండానే భాస్కర్ అడ్డు తగిలి,

"ఏం? తేలేదని నిందారోపణ చెయ్యగలవు కానీ, ఒక్కనాడయినా తెచ్చినప్పుడు సరదాగా పెట్టుకున్నావా?" అన్నాడు.

"అదే పొరపాటు. నాకు పువ్వులు పెట్టుకోవాలనే ఆపేక్షగాని, సరదాగాని లేదని మీకు తెల్సును. సింప్లీ వాటి అందాన్ని చూసి మెచ్చుకుంటాను, ఆనందిస్తాను, అందులో సౌఖ్యం అనుభవిస్తాను. అంతమాత్రాన తేకూడదా? వాటిని తలలో పెట్టుకుంటేనేకాని వీలులేదని ఏశాస్త్రమైనా చెప్పిందా?" అంది ఓటమి అంగీకరించలేక.

"డ్రాప్ దట్ మేటర్" అన్నాడు భాస్కర్.

"ఇంతకీ నే చెప్పేదేమిటంటే మానవులు. ఒడ్డున నిల్చుని పనుల్ని జరిపించాలంటాను. వ్యక్తి తానై యే కార్యంలోకైనా దూకి, మట్టిలో మట్టయి, తన్మయత్వంతో కార్యంలో లీనమవకూడదు. అదే మొన్న ఈమధ్య "ది బెస్టు అమెరికన్ స్టేజి యాక్టరు 'విలియమ్ కాక్రిచ్'" తనకు జరిగిన సన్మానసభలో పేర్కొన్నాడు. "అతడు నటించేటప్పుడు తానై యేపాత్రలోనూ లీనం కాలేదని, తనను వ్యక్తిగతంగా వేరే వుంచుకొని, ప్రేక్షకలోకంలోని విసుర్కనలను స్టేజిమీదనుండే పరీక్షిస్తూ వుండేవాడినని వాటిలో తన నటన ఎటువంటి భావాలను కల్గిస్తున్నదీ చూసి, వ్యక్తిగతంగా ఆనందించేవాడినని, తను చేస్తున్నది నటన అనే భావాన్ని గుర్తు దాటనిచ్చే వాడిని కాదని. ఏవ్యక్తి అయినా అలా చేసినవాడేఘను"దని పేర్కొన్నాడు. అది నాకెంతో నచ్చింది. కేవలం పాత్రలో లీనమయిపోతే గాని భావ ప్రకటన సాధ్యంకాదనే వాదులకు అతను అతీతుడు లీనం కాకుండా లీనమయినట్టు భావ ప్రకటన చేసినవాడే నటుడు. అప్పుడు నటుడు క్లయిమాక్స్‌రీచ్ అయినట్టు. ఇంకో విషయంగూడా గమనించండి. 'కూచి పూడి భాగవతులు' నాట్య ప్రదర్శనచేస్తూ నరసింహావతార ఉగ్రరూపము కొరకు సహజ భీకరస్వరూప సృష్టి కోసమని, ఉపవాసనలు, మంత్రాలు చేసి కేవలం తనే నరసింహావతారమని లీనమై ఒకసారి కన్నకొడుకునే చీల్చి చంపేశారుట. అది కట్టుకథ అనడానికి సాధ్యపడదు కదా? అంతవరకు యెందుకు, రీసెన్ట్‌గా ఏం జరిగింది, ప్రసిద్ధ హిందీ విలన్ తార కులదీప్‌కౌర్‌ని రిహాల్సు చేస్తూ నటుడు పాత్ర లీనంలో ఆమె గుండెలలోకి అరంగుళం పోయేటట్టు కత్తితో పొడిచినట్టు పత్రికలలో చూసిందేకద!" అంటూ భాస్కర్ వైపు విజయంగా చూసింది సులోచన.

"ఊఁ" అన్నాడు భాస్కర్ ఆశక్తి చూపుతున్నట్టు.

"అవును యీ విషయం నే చెపితే నచ్చదు. ఇదే యే పెద్ద తత్వశాస్త్రవేత్తో గీసి పారేస్తే ఆప్యాయంగా ఒక పొండవులను చదివించి ఆ పుస్తకం కొని చదివి, చూడు సులోచనా! ఆథర్ యెంత సాధక బాధకాలకు లోనై, స్టడీచేసి వ్రాసేడో అంటారు" అంటూ కుర్చీలో నుంచి లేచింది సులోచన.

"సరే! అయితే నేనయి యెందులో లీనమయిపోయానని నీ భ్రమ?" అన్నాడు భాస్కర్ కుతూహలంగా.

"పోలీస్‌స్టేషనుకు వెళ్ళి రిపోర్టిచ్చారు బాగుంది. అందుకు నేనెంతో సంతోషిస్తున్నాను. అక్కడ నుంచి 'స్ట్రయిట్'గా రిక్షాలో వస్తే యింత 'డీలా' వుండక పోవునా! డిగ్నిటీగా కూడా వుండును. మళ్ళీ పెద్ద మేనేజరుగారు, యువకులు. అధమం మనస్సు మరే చికాకు చేయకుండా, యితర ఆలోచనలు లేకుండా బ్లాంకుగా వుండేది. అక్కడనుంచి నడిచి రావడం కష్టమనిపిస్తుంది. దానికి నేను బాధనను, వెళ్ళిన పని ఎటువంటిది? రిస్టువాచీ పోయింది రిపోర్టు యివ్వడానికి. అది మానసికంగా కష్టమయినది: ఆ కష్టాన్ని యీ కష్టం రెట్టిస్తుంది. అయ్యో యింత కష్టాన్కి లోనయిపోతున్నానే అనే భావాన్ని కల్గచేసుకుంటున్నారు. అందుకుగాను కష్టంలో లీనమయి మరింత కష్టాన్ని కల్పించుకుని తను వేరే వ్యక్తిగతంగా చేయవల్సిన పనులు మరచారు. దాని వల్ల ఒకటి వ్యక్తిత్వప్పనుల నాశనం, రెండవది స్వతహాగా కల్గిన కష్టానికి శాంతి లేకపోవడం, మూడవది దాన్ని వ్యక్తీకరించడాన్కి లీనమై కల్పించుకున్న కష్టం కల్పి తడిసి మోపిడయి కుంగతీసాయి. చక్కగా రిపోర్టు ఇవ్వడం, రిక్షాయెక్కి రావడం, అంతే! దానిగురించి అనవసర కలవరముండకూడదు. డ్యూటీ, డ్యూటీయే! అవసరంపడితే కాస్త హెచ్చిస్తాం కాని కేవలం లీనమయి పోవడమనేది యెన్నడూ చేయకూడని పని" అని ముగించింది సులోచన.

"అరె బాప్‌రే! ముగిసిందా లెక్చర్. నీ వుపన్యాసం వినటంలో యెంత హాయి వుందనుకున్నావ్? ఊఁకదంచితే యెంతలాభమో? రోల్సు రాయిస్ కారువెనక పరుగెత్తితే యెంతసుఖమో...." అని భాస్కర్ ముగించకుండానే సులోచన ముఖం ముడుచుకుని రివ్వునలేచి వెళ్ళబోయింది. భాస్కర్ చటాలున చెయ్యి పట్టుకున్నాడు నవ్వుతూ.

"చాలా పనులున్నాయి వదలండి" అంది.

"ఉహూ!" అన్నాడు భాస్కర్ గట్టిగా చెయ్యి అదిమి పట్టుకుంటూ.

"ఆడదానిలా యింట్లో కూర్చోపోతే అలాగ పార్కులోకి పోకూడదూ?" అంటూ గింజుకుంది సులోచన చెయ్యి విడిపించుకుందికి.

"యేం? ఆడవాళ్ళు యింట్లో కూర్చుంటారా? డిగ్రీలు పుచ్చుకుని, ఉపన్యాసాలతో యింట్లో భర్తలను నోరు మెదపకుండా దంచేస్తారు" అన్నాడు భాష్కర్ సులోచన ముఖంలోకి చూస్తూ.

"అబ్బా! యేం మోటుదనం, యింత సిల్లీగా వుంటా రేం?" అంది చిరుకోపంతో.

"సరే మగవాళ్ళలాగ నువ్వెందుకు బి. ఏ. వరకు చదివావు? సమానత్వం కామోలేమో? పద యిద్దరం కలిసి పిక్చర్‌కో, పార్కుకో పోదాం" అన్నాడు భాష్కర్ బుజ్జగిస్తూ.

"వంట్లో బాగాలేదు. నేనురాను" అంది.

"దారిలోనే డిస్పెన్సరీ" అన్నాడు హేళనగా.

"నేను రాను అంటే. యిదేం ఖర్మం" అంటూ విడిపించుకుని వంటింట్లోకి పారి పోయింది.

భాష్కర్ భార్య చిరు కోపానికి నవ్వుకుంటూ షర్టు తొడిగాడు. మళ్ళీయేం తోచక మంచం మీద వాలేడు. సులోచన ఉపన్యాసాలు యింకా చెవుల్లో గుంయిమని ప్రతిధ్వనిస్తున్నాయి. ప్రతీదీ ఆవేశంతో గంభీరంగా తడబడకుండా వుపన్యసిస్తుంది. అసలు తమ దాంపత్యానికి అదే కారణం. భాష్కర్ యీ ఆలోచనలతో చిన్నగా నవ్వుకున్నాడు. సులోచన అప్పుడే. నీటుగా డ్రస్ చేసుకుని వచ్చి, భాష్కర్ తనలో తను నవ్వుకోవటం చూసింది.

"కొంపదీసి, మెంటల్ డిసార్డర్ కాదుకద!" అంది కిలకిల నవ్వుతూ,

"అను యింకేమైనా అంటావ్" అంటూ ఆమెలో రెట్టించిన సౌందర్యం వైపు ఆశగా చూశాడు.

"యేం దిష్టికొడతారా?" అంది దూరంగా జరుగుతూ.

"యింకాఅను" అన్నాడు అమాయకంగా ముఖం పెడుతూ.

"యెంత అమాయకులండీ మీరు. పాపం! నోట్లో వెన్న పెడితే మింగలేరు, వేలు పెడితే కరవలేరు కదండీ? అవును మీరు రిస్ట్‌వాచ్ పారేసుకున్నారట. యెవరైనా ఓదార్చేరా పాపం" అంది వెటకారంగా సులోచన.

"ఆమాత్రం తెలీదనుకోకు, వెధవది యీనెల జీతంలో అటు వంటివి ఒకటికాదు, తొంభై కొని పారేస్తాను" అన్నాడు భాష్కర్ కోపం నటిస్తూ.

"నాకెందుకు?" అంది సులోచన దగ్గరగా వచ్చి భాష్కర్ భుజాలు పట్టుకుని.

"నువ్వనేది తెలుసు. అది మీవాళ్ళు నీకు కొని యిచ్చారు బుద్ధి గడ్డితిని నేను వాడుతున్నాను. పౌర పాట్లందరికీ వస్తాయి. కాలం కర్మం కూడి దొంగ వెధవ కొట్టేశాడు" అన్నాడు. భాష్కర్ విదలించుకుంటూ.

"నే నిప్పుడవన్నీ అన్నానా? మీరే తప్పుకుంటున్నారు" అంటూ విసురుగా లేవబోయింది.

భాష్కర్, సులోచనను అడ్డు పెట్టి.

"నిజం చెప్పు అది యెవరివల్ల పోయింది?"

"మీరెవరని అనుకుంటున్నారు" అంది.

"యింటిగలవాళ్ళన్నాయే రీశాడు. అందుకేగా రిపోర్టిచ్చింది" అన్నాడు.

"మరయితే వేరే అడగాలా?" అంది.

"అదికాదు నేననేది, నీవల్లనా నావల్లనా? అని" అన్నాడు భాష్కర్.

"అదా సంగతి! నాకేం తెలుసు చెప్పడానికి? మీ బావగారి నడగండి?" అంది సులోచన కళ్ళు త్రిప్పుతూ.

మా "బావగారెవరు?" అన్నాడు ప్రశ్నగా.

"తెలీదేం? యింటి కొచ్చిన దగ్గర నుంచి అతని కోసం తహతహ లాడిపోతారే పేకాటకు నన్నుగూడ చంపేవారే"

"ఓహో! అదా నీ దెప్పిపొడుపు. అవును మీ సూర్యనారాయణ బాబుకొడుకు గురించేనా అనేది" అన్నాడు భాష్కర్.

"ఛీ! వాడెవడూ మధ్య మా పెదనాన్నవడాన్కి. వింటే నలుగురూ నవ్వుతారు" అంది సులోచన ఛీదరింపుగా.

"యేం? అన్నయ్యా! యివాళ దావగారిచేత ఒక వంద ఆటలుతోమించాలి యిందులో నీ చెయ్యి కలిస్తే అర

కప్పు కాఫీ లంచమిస్తాననడం తెలుసా?" అన్నాడు భాస్కర్ హేళనగా.

"మీవన్నీ అడ్డు బుకాయింపులే. రావోయ్ బావా! మీ చెల్లి ఒంపెత్తుమనిషి. నే లేకపోయినా పరవాలేదు. కావలసిన పుస్తకాలు తీసుకొంటూ వుండవోయ్, అనడం బాగుందా?" అంది సులోచన మెరిసే కళ్ళతో.

"ఊ ....! యింక చాలిద్దాం. యెలాగో వెధవ యిద్దరినీ అన్యాయంచేసి కొట్టేశాడు. సరే యెక్కడికి పోగలడులే. రేపు యీపాటికి స్టేషన్‌లో నాలుగు తగలే సరికి మూడుచెరువుల నీళ్ళు త్రాగి మరీ లెస్తాడు" అన్నాడు భాస్కర్.

యింతిలోకీ వరండాలో నుంచి చిన్నగా దగ్గు విని పించి, సులోచనా భాస్కర్ యిద్దరూ అటువైపు చూశారు. సూర్యనారాయణమూర్తి గారు మెల్లగా గదిలోకి ప్రవే శించాడు. సులోచన చటాలున లేచి దూరంగా జరిగి నిల్చుంది.

"ఏం నాయనా? కులాసాగా వుంటున్నారా?" అన్నాడు సూర్యనారాయణమూర్తి.

"ఊ!" అన్నాడు యిష్టం లేకపోయినా.

"అబ్బా! దిన దినాన్కి వంట్లో యేం బాగుండటం లేదు, ముసలాడినయిపోతున్నాను. కూర్చోవమ్మా నిల్చుండి పోయావేం?" అంటూ సూర్యనారాయణమూర్తి అక్కడ కుర్చీలో చతికిల పడ్డాడు.

"ఇదిగో చూడు నాయనా! యీనెల యింటికి ఎలక్ట్రిక్ దీపాలు వేయిద్దామనుకుంటున్నాను. మొన్ననే అప్లి కేషన్ దాఖలు చేశాను. రెండు రోజులలో వచ్చి వైరింగ్ చేస్తారనుకుంటా. డాబామీద యీ భాగంవైపు రెండు గదులు వేయించదలిచాను, బాగుందా?" అన్నాడు సూర్యనారాయణమూర్తి.

"మధ్య మేమెవరం? అద్దెల వాళ్ళం" అన్నాడు భాస్కర్ చికాకుగా.

"అద్దె మరి పెంచలేమండి" అంది సులోచన.

"అబ్బె! బ్బె! మీకు బొత్తిగా లోకజ్ఞానంలేదు. జీవిత మంతా కొత్త. నాకేం అద్దె యెక్కువ వద్దు. మరి యేమిటీ ముసలాడిలా పేలుతున్నాడనుకునేరు. నేను చాలా తీవ్రంగా ఆలోచించాను. వెధవది డబ్బును మనం గడి స్తాముకాని, మనల్నది గడించదు. యేం చెప్పమంటావు తల్లీ? పోయేకాలమప్పుడు నాకెందుకీ చిచ్చు. యిప్పటికి సుమారు డెబ్బయి సంవత్సరాలుగా మాతరం వారీ వూళ్ళో వుంటున్నారు బొరా! అనిపించుకున్నారు...."

"యింతకీ మీరు...." అన్నాడు భాస్కర్.

"చెపుతూన్న గోలంతా అదే నాయనా! యింటా వంటా లేని యీపాడు బుద్ధులు మావాడికి ఎలా పుట్టిందీ నమ్మలే కుండా వున్నాను. ఉదయం నుంచీ బయటికి రాలేకుండా కుళ్ళి కుళ్ళి చచ్చేను. 'చల్ల కొచ్చి ముంతదాచడమేం?' నాకంతా తెల్సింది. వెంటవే... రావడానికి వెధవ ఆత్మాభిమానం కాలి చచ్చింది. నాకు నువ్వొకడివి, మావా డొకడు కాదు. వాడే సీతమ్మడయితే యింత నిష్కర్షగా" అని కళ్ళు తుడుచుకున్నాడు.

"అలాగయినట్టయితే యింతవరకూ రాకుండానే వాడిని చంపెద్దును" అన్నాడు భాస్కర్ కోపంగా.

"ముసలాడిని, పదేపది. యిటూఅటూ కోర్టులంట, స్టేషన్‌లంట తిరగలేను. యివి చేతులుకావు కాళ్ళనుకో. వంశపారంపర్యంగా గడించి యిచ్చిన మాపెద్దల గౌరవ ప్రతిష్టలు నాశనం చెయ్యకు. వెధవ నడుగుదామంటే నిన్నటి నుంచీ అగుపించలేదు. యీనెల అద్దెలతో ఒకవేళ తియ్యక పోయినా కొత్తది కొని యిచ్చుకుంటాను. పోలీసులను యింటికి తెప్పించి వీధి కెక్కించకు. అటు పైన నీయిష్టం" అంటూ కళ్ళు తుడుచుకుని నిల్చున్నాడు సూర్యనారాయణమూర్తి.

"ఊరుకోండి పెదనాన్నగారూ! దానికే అంతయిదయి పోవాలా? నే వున్నాగా, రిపోర్టు తిప్పించేస్తాను. మీరు మాత్రం హాయిగా వుండండి" అని వోదార్చింది సులోచన.

"వాడొచ్చాక చీల్చి మరీ కనుక్కుంటాను తల్లీ!" అంటూ సూర్యనారాయణమూర్తి వెళ్లిపోయాడు. భాస్కర్ అయోమయంగా సులోచన వైపు చూశాడు.

"ఏం మానవులండీ! యెంతచదివితే యేం? మీలో కాసంతయినా దయవుందా? పాపం ముసలాడు అంతబాధ పడుతుంటే ఒదార్చటం పోయి, మీరు కాబట్టి. మీ వాడని

వూరుకున్నారు, నేనే అదే మాతమ్ముడయితే మింగేస్తాను. నరికేస్తానంటారేం?"

"చాల్లే! అవన్నీ ఒకటోరకం దొంగవెధవ వేషాలు. పోనీ ఆ దయారసమేదో, యిద్దరి భాగాలు కలిపి నీలోనే వుంచేడు దేవుడు. ఎవరు పుణ్యం చేసినా యిద్దరం పంచుకోవల్సిందే" అన్నాడు భాష్కర్.

"అబ్బే! ప్రపంచంలో యింత నిర్ధాక్షిణ్యులున్నారని యివాళ తెల్సింది" అంది లోచని.

"రేపు యింకొకటి, యెల్లుండి మరొకటి, అవతలనాడు మరోకొత్తది, తెలుస్తుంటాయి, అవే జీవితానుభవాలు. పెద్దలు ప్రతీదీ దానికి ఆధారంతోనే చెప్తారు, అందుకే జరుగుతాయి. రేపటి నుంచీ నువ్వొక పెద్ద" అన్నాడు భాష్కర్.

"మాటలకేంలెండి! చూశారా? అతను పెద్దలుగడించిన గౌరవ ప్రతిష్టల కోసం యెంత బాధపడ్డాడో?" అంది. సులోచన.

"వెధవ వాడి గౌరవం, నా గౌరవం, నడిబజారులో కట్టలు తెంచుకున్న గోదావరిలాగ పారుతున్నది" అన్నాడు భాష్కర్.

"తోడి మానవుడిని నమ్మలేని మీరు...." అని వూరుకుంది సులోచన.

"ఆత్మ విశ్వాసాలే లేని యీ రోజులలో తోడి మానవుడి మీద విశ్వాసం లేదని యేడుస్తావేం?" అన్నాడు భాష్కర్.

"మీతో మాట్లాడలేం! యెడ్డెం అంటే తెడ్డేం అంటారు. పోయింది నా వాచీ, పోనీలెండి, వాళ్ళని వీధి కెక్కించకండి. రిపోర్టు మీరు విత్‌డ్రా చేసుకోక పోయినా నే పోయి చేసి వస్తాను" అంటూ విసురుగా లోపలికి పోయింది సులోచన.

రాత్రల్లా మాటలు లేవు. ఆ తరువాత కూడా లేవు. భాస్కర్ మాత్రం రిపోర్టు విత్‌డ్రా చేసుకున్నాడు. ఆ సంగతి సులోచనకు చెప్పలేదు. కాని గ్రహించే ఉంటుంది. యిద్దరూ బింకంగానే వున్నారు. పెళ్ళయిన రెండు సంవత్సరాలకీ యిదే తను భార్యతో మాటలు మానేయడం. భాస్కర్‌కి చాలా కష్టం వేసింది. కప్పు పక్కకు విసిరి కేలండరు చూశాడు. గబ గబ బయలుదేరి, కాలకృత్యాలు తీర్చుకుని బట్టలు వేసుకున్నాడు. కాఫీ టేబిల్ మీద భాస్కర్ కోసం యెదురు చూస్తున్నది. నాలుగు గుక్కలలో ఖాళీ చేసి అటూ ఇటూ పచార్లు చేస్తూ ఆలోచించి ఆఖరుకు తెగించి గొంతుక సర్దుకుంటూ "లోచనీ! లోచనీ!" అని పిల్చాడు.

సులోచన వచ్చి, యింత పుదయాన్నే అతను తయారవడం చూసి ఆశ్చర్యపోయింది.

"పెట్లో ఆమూల, యీ మూల దాచిన దేమైనా వుంటే ఇయ్యి" అన్నాడు ముక్తసరిగా. ఎందుకని అడగాలనుకుంది గాని మాట్లాడకుండా ఒక కవరు తెచ్చి యిచ్చి భాష్కర్ ముఖంలోకి ప్రశ్నగా మాత్రం జూసి వూరుకుంది.

"యివాళ ఇది తెలుసుకో! యిది పరువు నష్టపు దావా క్రింద జరీమానాగా పోతుంది. రిపోర్టు విత్‌డ్రా చేసుకుంటే ముసలాడు తెచ్చి పెట్టిన ముప్పు. బహుశా యివాళే అతను నీకు వాచ్ కొని యిచ్చేస్తాడనుకుంటా" అంటూ తిరిగి వెళ్ళబోయాడు. సులోచన చటాలున భాష్కర్ కోటు పట్టుకుని ఆపి.

"ఓ! ఎంత కన్నింగ్ ఫాక్స్? నిజంగా సెంచరీ ఫాక్స్. యిటువంటి వెధవల్ని వేస్టేజి లేకుండా వాళ్ళ గోతులు వాళ్ళనే లైనులో తవ్వుకోమని, అందులో దించి, ఒకే ఒక బులెట్‌తో కాల్చి చంపెయ్యాలి" అంది కోపంతో భాష్కర్ కోటు కాలర్ నలుపుతూ.

"ఆ....ఆ.... మెల్లిగా, యిది వింటే, నన్ను చంపనాలోచిస్తున్నారని మరో కేసు తెలిసిందా?. అయినా నీ యెదట వున్నది నేను, నీ చేతిలో వున్నది నా కోటు కాలర్. టైమ్ లేదు త్వరగా వెళ్లా"లంటూ వెళ్లి పోయాడు భాష్కర్. వెళ్ళిన దిక్కే చూస్తూ సులోచన గట్టిగా వేడి నిట్టూర్పు విడిచింది.